

Nieuwsbrief

Voorjaar 2022

Hoe lang Chris Brink nog te leven had, wist hij niet. Maar de tijd die hem restte, wilde hij zo positief mogelijk doorbrengen. Het team van hospice Lansingerland hielp hem daar op alle fronten bij. "Dat ik me zo goed voel, wordt grotendeels bepaald door de kwaliteit van de zorg hier."

(Chris Brink is 20 februari 2022 in ons hospice overleden)

Chris en Marianne Brink:

Het lijkt hier wel het Hilton

We hebben Chris en zijn vrouw Marianne tijdens zijn verblijf gevraagd naar hun zoektocht en ervaringen. Hieronder leest u met toestemming het interview.

Toen bij Chris Brink een grote tumor in zijn nier werd vastgesteld, kwam dat als donderslag bij heldere hemel. Hij voelde zich gezond, wandelde 100 kilometer per week en was nooit eerder ziek geweest. Ja, de laatste weken had hij wel wat rugklachten. Maar dat dit het gevolg was van de inmiddels naar zijn botten uitgezaaide kanker, hadden hij en zijn vrouw Marianne nooit kunnen vermoeden. Een zorgtraject volgde, met na een paar maanden het

vonnis: u bent uitbehandeld en heeft waarschijnlijk niet lang meer te leven.

Juiste keuze

"De transferverpleegkundige van het ziekenhuis gaf wat adressen op van hospices," vertelt Chris, "en toen we de website van hospice Lansingerland bekeken, wisten we het. Dat zou 'm worden." "Je denkt bij een hospice al snel 'doodeng, dat is zo'n naargeestig huis waar je zielig dood gaat'", vult Marianne aan. "Maar dan kom je hier: licht, ruimtelijk, gastvrije mensen, prettige sfeer. Inmiddels is duidelijk dat we de juiste keuze hebben gemaakt."

Leunstoel

Chris: "Marianne mag hier de hele dag zijn, we eten samen en ontvangen bezoek. Soms dommel ik wat in of ik kijk tv, de dag is zó voorbij. Zo nu en dan wordt mijn bed naar buiten gerold en genieten we samen van de tuin. Ik houd van een geintje, dat kan hier. Mijn kamerdeur heb ik altijd open, zo merk ik ook hoe collegiaal de medewerkers en vrijwilligers hier met elkaar omgaan."

Marianne: "We kennen ze inmiddels bijna allemaal, ze staan altijd klaar voor een praatje en verzorgen ons heel goed."

Chris Brink geniet, dankzij Stichting Ambulancewens, van de wedstrijd Ajax-Vitesse

Zo werd speciaal voor mij een leunstoel in de kamer gezet, zodat ik hier wat comfortabeler kan zitten. Dat is toch fantastisch.”

Ajax-Vitesse

“Als je een bijzondere wens hebt, wordt er alles aan gedaan om die mogelijk te maken. Zo heb ik altijd gezegd: ‘wat heb je aan een begrafenis? Je hoort de helft niet van wat ze over je zeggen,’” zegt Chris met een lach. “Je kunt beter vóór je dood een begrafenisfeest geven. Toen ik het daarover met Brigitte had (de manager van het hospice,

red.), vroeg ze of ik dat echt zou willen. Ze wist een cateringbedrijf en locatie vlakbij, binnen een dag hadden Marianne en ik het geregeld. Er zijn ruim honderd mensen geweest. Het was voor mij geen afscheid, maar gewoon een geweldig feest.” En zo is Chris onlangs ook met de wens-ambulance naar de Amsterdam Arena gereden, waar hij de wedstrijd Ajax-Vitesse bijwoonde. Ajax-keeper Pasveer overhandigde hem daar zijn keepers-shirt. Marianne: “Chris is Ajax-fan en zelf altijd keeper geweest, dat was een bijzondere dag.”

Verse jus

“Ik heb vreemd genoeg geen pijn en voel me fit, ook geestelijk,” stelt Chris. “Dat ik me zo goed voel, is voor een groot deel te danken aan de kwaliteit van de zorg hier. De verpleegkundigen weten bijvoorbeeld dat ik ’s morgens vroeg wakker word. Dan krijg ik meteen een crackertje met verse sinaasappelsap en een krantje. Dat zegt wel iets, toch? Het lijkt hier wel het Hilton.”

Zomaar een avonddienst van Ineke

Meestal als je aan iemand vertelt dat je als vrijwilliger in het hospice werkt krijg je als reactie: "O, dat is wel heel zwaar." En natuurlijk maken we veel verdriet en zorgen mee en werken we voor erg zieke mensen die bij ons overlijden. Maar het is heel fijn en mooi om dit werk te mogen doen en er gebeuren ook heel veel leuke en ontroerende dingen. Eén zo'n mooie avond wil ik graag met u delen.

The Golden Earring

Ik had avonddienst. Op een gegeven moment hoorde ik uit de kamer van één van onze gasten, een lieve meneer die nogal in de war was, muziek komen. Ik keek even bij hem naar binnen en vroeg: "hoor ik de Golden Earring? Dat vond ik altijd zo goed!"

Onmiddellijk kreeg meneer tranen in zijn ogen.

"Mag ik even met u meekijken?" vroeg ik. Dat vond hij fijn.

Toen na het concert de aftiteling kwam begon hij te huilen. Ik vroeg waarom dit hem zo raakte en hij vertelde een verward verhaal dat hij nog voor die jongens gewerkt had. Of dit ook echt zo was laat ik in het midden.

Na een poosje werd hij weer wat rustig en heb ik hem een kopje thee gebracht. Tegen half 11 ging ik nog even kijken of hij al in zijn pyjama geholpen wilde worden. Zodra ik zijn kamer binnen kwam keek hij me onderzoekend aan en vroeg: "gaat het weer een beetje met u?"

"Ja hoor" zei ik, "En met u?" Hij antwoordde dat het prima met hem ging!

Ik vertelde dat ik om 11 uur naar huis zou gaan. Bezorgd zei hij dat het al donker was en of ik dan alleen moest. Ik antwoordde dat dat geen probleem was omdat ik maar een klein stukje met de auto moest.

"Doet u wel heel voorzichtig dan?" Natuurlijk beloofde ik hem dat en wenste hem voor straks welterusten. Toen ik zijn kamer uit was hoorde ik nog zachtjes: "Vorzichtig hoor."

Met een grote glimlach reed ik naar huis.

The Golden Earring

Complementaire zorg in ons hospice.

Twee jaar geleden hebben een tweetal verpleegkundigen de 3-daagse training Complementaire Zorg in de Palliatieve Zorg gevolgd. Helaas bleef het voor dat moment bij deze training omdat we als gevolg van de corona beperkingen niet in staat waren om de opgedane kennis ook werkelijk uit te zetten bij de begeleiding van onze gasten. Vanaf januari dit jaar hebben verpleegkundigen Hanneke en Petra en vrijwilligers Astrid, Nicolette en Ineke en masseuse Marianne eveneens deze opleiding kunnen volgen. Daar zijn we heel blij mee.

Wat past bij wie?

Complementaire zorg is een aanvulling op de gangbare zorg, met als doel het verhogen van het lichamelijk en psychisch welbevinden van mensen in de laatste fase van hun leven. Dit kan door middel van aromazorg (werken met essentiële oliën), hand- en voetmassage, werken met diverse vormen van aqua-zorg (baden, kompressen, etc) en ontspanningsoefeningen. Per gast wordt gekeken wat iemand graag wil en welke vorm van complementaire zorg voor iemand zou kunnen passen en geprobeerd kan worden om het comfort te

verhogen. Vanzelfsprekend wordt altijd eerst aan een gast gevraagd of men deze vorm van begeleiding prettig zou vinden, en als men niet weet wat het is zal het uitgebreid uitgelegd worden.

Zo is het mogelijk om met specifieke toepassing van geuren pijn, misselijkheid, slapeloosheid, onrust of angst te verminderen. Ook kunnen nare geuren, veroorzaakt door bijv. wonden of incontinentie, gemaskeerd of opgelost worden met behulp van specifieke geurolie in een verdamper.

Marianne en Nicolette volgen de cursus

Massage geeft vaak lichamelijke en psychische ontspanning. Dit geldt ook voor ontspanningsoefeningen en aquazorg.

Dit alles moet heel zorgvuldig bepaald worden. Niet elke geurige olie is geschikt voor elke gast of elke klacht. Bovendien is het natuurlijk belangrijk dat er geen geur toegepast wordt waar de gast niet van houdt of die nare herinneringen oproept.

En uiteraard gaan we iemand die niet graag aangeraakt wordt niet masseren. Voorop staat dat wij alleen handelen als een gast heeft aangegeven dit prettig te vinden.

'Lekker mijn handen masseren'

Tijdens de trainingsperiode moest hand- en voetmassage geoefend worden. Dat vonden niet alleen de huisgenoten van de cursisten fijn, ook de gasten genoten ervan. Eén van

hen zei: "heerlijk hoor die opleiding, je bent al de derde deze week die lekker mijn handen komt masseren".

Nu de opleiding klaar is gaan de betrokken vrijwilligers en verpleegkundigen een plan opstellen om de complementaire zorg breed in te voeren in het hospice. Zo hopen we onze gasten nóg meer zorg en comfort te kunnen bieden.

'Het is Fijn als alles op rolletjes loopt'

Onze vrijwilligers en zorgmedewerkers spelen een onmisbare rol bij de zorg aan onze gasten. Daarnaast wordt er ook achter de schermen door verschillende mensen veel werk verzet. Doretthe Janssens en Lia van den Bulk vertellen. "Als ik terugkom van vakantie, denk ik: 'fijn, ik mag weer'."

Doretthe en Lia

Doretthe Janssens werkt sinds eind 2016 als administratief medewerker bij ons hospice. Aanvankelijk deed ze dit werk als vrijwilligster, maar na verloop van tijd werd dat een parttime betaalde baan. "Mijn werk is veelzijdig en varieert van het bijhouden van gastenadministratie tot het opstellen van de dienstroosters en facturering. Voordat ik hier kwam werken, dacht ik dat het werken in een hospice vooral heel zwaar zou zijn. Dat is absoluut niet zo."

Niet misgrijpen

"Mensen denken vaak dat we hier alleen in het zwart gekleed rondlopen, met een serieus gezicht," vult Lia van den Bulk aan. "Vroeger dacht ik dat ook, inmiddels weet ik beter. Natuurlijk, we doen ons werk met respect voor de gasten. Maar daarbij maken we het met elkaar wel gezellig." Lia kwam in 2016 bij ons als medewerker huishoudelijke dienst. Eind vorig jaar solliciteerde zij naar de functie van facilitair medewerker en werd aangenomen. "Ik doe alles wat te maken heeft met de praktische gang van zaken op de werkvloer. Ik zorg dat de voorraden kloppen, zodat er bijvoorbeeld altijd voldoende beschermingsmiddelen aanwezig zijn.

Maar ik regel ook de online boodschappenbestelling, ben betrokken bij het inwerken van nieuwe vrijwilligers, zorg dat reparaties worden uitgevoerd en maatregelen worden nageleefd." Doretthe: "Na tien jaar hadden we ook wel iemand nodig die dit ging doen!" Lia lacht: "Ja, ik houd van duidelijkheid, wil niet dat mensen misgrijpen of dat er onrust ontstaat. Dat gebeurt ook niet."

Mijn werk is mijn ontspanning

Hoe ontspannen Lia en Doretthe na een drukke dag werk? "Ik vind het heerlijk om op de fiets naar werk te gaan, dat ritje terug naar huis is mijn ontspanning," zegt Lia. "Daarna ga ik met de hond wandelen. Ik vind mijn werk leuk. Als ik terugkom van vakantie, denk ik zelfs 'fijn, ik mag weer.'" "Mijn werk hier is mijn ontspanning," vult Doretthe aan. "Ik ben musicus van beroep, maar het werk in de cultuursector is momenteel zo wisselvallig en onbetrouwbaar, dat is lang niet altijd leuk. In ons hospice heerst een prettige sfeer, ik weet waar ik aan toe ben. Ik heb ontzettend aardige collega's, samen zorgen we ervoor dat alles op rolletjes loopt. Dat werkt zo fijn."

Appelen schillen

Tot slot: zijn er gasten die Lia en Doretthe niet snel zullen vergeten? "Zeker, mevrouw Swikker bijvoorbeeld (ik mag haar naam wel noemen!)," antwoorden ze beiden meteen. Doretthe: "Zij verbleef negen maanden bij ons, werd als gast een vertrouwd gezicht en soms ook voor de vrijwilligers een zekerheid, als er zeer regelmatig gasten overleden en wij nieuwe mensen mochten ontvangen. Ze kende iedereen, haar deur stond letterlijk altijd open."

Mooie momenten zijn er volop

Lia: "er zijn ook mooie momenten om met plezier aan terug te denken. Als op vrijdag appeltaart wordt gebakken, zijn er altijd gasten die willen meehelpen met het schillen van de appelen." "De pannenkoekfeestjes zijn ook bijzonder," besluit Doretthe. "Ze worden gebakken en iedereen geniet er volop van. Dat zegt wel iets over de manier waarop we hier met elkaar omgaan en de sfeer die dat oplevert. Natuurlijk, mensen komen naar ons hospice om te overlijden, maar als je dat beseft en kunt accepteren, is het werken hier veel meer dan alleen nuttig. We hebben hier vooral te maken met de mooie kant rondom overlijden'. Lia kan dat alleen maar bevestigen.

Van de voorzitter

Er zijn gelukkig meer dingen in de wereld dan corona! En dat geldt ook voor ons hospice. Eind vorig jaar mochten wij een tweetal nieuwe medewerkers verwelkomen in de persoon van Lia, medewerkster facilitaire ondersteuning en Monique, onze nieuwe coördinator.

Maar daar is het niet bij gebleven. Inmiddels is voor de tweede maal in een jaar een groep nieuwe vrijwilligers opgeleid. Zoals ik al vaker heb gezegd zijn de vrijwilligers de ruggengraat van het hospice. Vrijwilligers kunnen onze gasten het "bijna thuis gevoel" geven, juist omdat het vrijwilligers zijn. De vrijwillige inzet is voelbaar voor de gasten. Vrijwilligers leveren geen betaald werk af, maar zetten zich belangeloos in voor de gasten, en dat wordt gewaardeerd.

Veel organisaties hebben moeite om voldoende vrijwilligers te vinden. Ook ons bestuur heeft zich hierover wel zorgen gemaakt. Zorgen die vooralsnog onnodig blijken te zijn.

Niet alleen is er voldoende nieuw talent om het natuurlijk verloop onder onze vrijwilligersgroep op te vangen, het blijkt ook dat er een goede spreiding in leeftijd is onder de nieuwe vrijwilligers. Het beeld lijkt wel eens te bestaan dat de gemiddelde vrijwilliger in hospices dames zijn van tussen de 60 en 75 die verder niet of nauwelijks buitenshuis werken. Daar is natuurlijk niets mis mee, maar binnen ons hospice is er gelukkig in een bredere

doelgroep werkzaam en weten wij nieuwe vrijwilligers uit diverse levensfasen aan te trekken. Zowel uit de traditionele groep, maar ook jongeren die tijd vinden om het vrijwilligers werk naast een (volledige) baan te doen. Het is niet alleen goed om te zien dat het hospice ook deze groep aanspreekt, het is ook voor de vrijwilligersgroep zelf en zeker voor onze gasten en naasten van belang dat onze groep vrijwillige medewerkers divers is samengesteld.

Is er dan niets meer te wensen?

Het overgrote deel van alle vrijwilligers is vrouw. Er heeft zich weliswaar een man aangemeld voor de nieuwe opleiding, maar dit blijft een uitzondering. Onze gasten zijn zowel mannen als vrouwen.

Juist omdat de vrijwilliger in het hospice meer biedt dan alleen verzorging, men is ook een luisterend oor en een gesprekspartner voor de gasten, zou het heel fijn zijn als wij meer mannen bereid zouden vinden om vrijwilliger te worden. Soms is het immers voor mannelijke gasten of naasten van gasten ook heel plezierig om een gesprek van man tot man te kunnen hebben. En daarmee zeg ik niets ten nadele van alle dames die al jaren prachtig werk in het hospice doen. Overigens wordt er ook veel gelachen, gepraat over alledaagse dingen en leren vrijwilligers veel mensen kennen. Maar wellicht is het tijd voor enige mannenemancipatie.

F. van Schaik
Voorzitter

Nieuws van de vrienden van Hospice

Giften in 2021

In 2021 ontvingen de Vrienden een aantal mooie giften. We bedanken de gevers hiervoor. In deze Nieuwsbrief lichten we een tweetal giften uit.

Crane Fund

Een donatie ontvangen gaat niet altijd “vanzelf”, soms moeten we er iets extra's voor doen. Dat was het geval bij een gift van het Crane Fund, een goede-doelen-fonds van een Amerikaans bedrijf dat in onze regio is gevestigd. De Vrienden werden genomineerd voor een donatie, maar die kon alleen worden toegekend als we een aantal documenten, waaronder onze statuten, in het Engels zouden aanleveren. We hebben de statuten daarom vertaald. De documenten moesten vervolgens gelegaliseerd worden door een notaris. Janny Teensma van Oostland Notaris heeft dit

supersnel en geheel kosteloos voor ons verzorgd. De donatie van € 2.500 werd vervolgens toegekend. Yvonne Wolf nam namens de Vrienden deze gift in ontvangst.

Overigens zijn de Vrienden niet alleen gecharmeerd van grote giften: elke gift, hoe klein ook, is welkom!

Dennis Blom doneert

Nieuwe QR-code en Flyeractie

In de Nieuwsbrief wordt sinds lang informatie opgenomen over hoe men zich kan aanmelden als donateur, of over het doen van een gift. Deze winter hebben we de mogelijkheden uitgebreid: er is een QR-code aangemaakt waarmee het eenvoudiger wordt om een mooie bijdrage aan Hospice Lansingerland te geven.

Om de QR-code bekendheid te geven is een flyeractie opgezet onder de winkeliers in Lansingerland. Veel winkeliers werkten graag mee aan de actie en hebben de flyer een

goed zichtbare plek in hun winkel gegeven. Het leverde inmiddels bijna € 400 op.

In samenhang met deze actie heeft Dennis Blom, van Zoet! in Berkel en Rodenrijs, een leuke eigen actie gevoerd. Hij heeft gedurende een week een deel van de opbrengst van zijn ambachtelijke bonbons gedoneerd aan het hospice. Evert Janssen en Roelie Schipperus namen het resultaat symbolisch in ontvangst: Dennis heeft via de QR-code een bedrag van € 175 aan de Vrienden van Hospice gedoneerd.

Giften in 2021 (vervolg)

Rehoboth

'Niets is medewerkers van het hospice teveel' was de reden voor het Actie Comité Rehoboth, ACR, om een bedrag van € 4.000 te schenken. Het team van ACR heeft gekozen om een cheque aan Hospice Lansingerland te overhandigen, mede omdat hun voorzitter Wim Bak twee jaar geleden ook een aantal dagen in het hospice is verbleven voordat hij overleed. Hij was nog maar 56 jaar oud. Wim's echtgenote Barbara heeft ACR gevraagd om alle vrijwilligers nogmaals te bedanken. Zij en haar kinderen hadden het, voor zover dit vanwege de verdrietige omstandigheden mogelijk was, naar hun zin gehad in het hospice. Niets was medewerkers en vrijwilligers van het hospice te veel en de contacten waren hartverwarmend. Wim was in de zomer in het hospice en als het weer het toeliet werd hij met bed en al naar buiten gereden waar hij kon genieten van het mooie weer. 'Letterlijk alles wordt door jullie mogelijk gemaakt voor de zieke mensen die hier verblijven', aldus ACR. Ineke Ravestein en Eduard van Gijzen en vrijwilligster Jolanda Vermeijen hebben de gift in ontvangst genomen.

Kennismaken met Patricia van den Oever

Recent ben ik toegetreden tot het bestuur van de Vrienden en stel mij graag aan u voor.

Geboren en getogen in Den Haag ben ik in 1983 samen met mijn echtgenoot Aad in Berkel en Rodenrijs komen wonen. Een hele overgang, maar wij hadden en hebben het nog steeds erg naar onze zin.

Ik ben altijd werkzaam geweest als directiesecretaresse/personal assistant. Eerst bij een werkgeversorganisatie, daarna bij een groot aannemingsbedrijf en tot slot bij een kabelexploitant. Vorig jaar ben ik officieel met pensioen gegaan.

Naast mantelzorg doe ik vrijwilligerswerk. Zo ben ik gastvrouw geweest bij de Vruchtenburg in Rotterdam, was ik kerkrentmeester van de Dorpskerk te Berkel en later heb ik mij ingezet als voorzitter van de stichting Vrienden van de Dorpskerk Berkel en Rodenrijs. Hierbij was ik vanaf het begin betrokken. Het was erg leuk maar

ook heel intensief, zeker in de eerste jaren. Na 10 jaar vond ik het tijd om te stoppen. Het is goed als er nieuwe mensen komen, met nieuwe ideeën, maar ik kijk nog steeds met heel veel plezier op deze tijd terug.

Mijn hobby's zijn lezen en duiken. Dit laatste voornamelijk in warme, tropische wateren. Zo zijn wij zeker eenmaal per jaar te vinden op Bonaire. Het is zo'n wondere, relaxte wereld waar je als duiker op bezoek bent. Ik blijf dat heel fascinerend vinden.

Bij de Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland ga ik, samen met Roelie Schipperus, de communicatie verzorgen en daarnaast ga ik mij bezighouden met fondsen(werving) en activiteiten. Ik heb er veel zin in en hoop hiermee de Stichting Vrienden en natuurlijk het hospice te ondersteunen.

Wilt u een donatie doen?
Dit kan snel en eenvoudig!

Colofon:

Oplage

500 stuks gedrukt en 500 stuks online

Tekst en redactie

Marly Oosterwijk, Hetty Weenk,
Sacha Eikenboom, Brigitte de Jong

Vormgeving en lay-out

Marthy Mourits, Brand Matters Creatives

Adresgegevens

Hospice Lansingerland

Burgemeester Van Oostenweg 10-12

2661 HN Bergschenhoek

Telefoon (010) 524 10 90 / Fax (010) 521 03 75

coordinator@hospicelansingerland.nl

www.hospicelansingerland.nl

Wilt u deze nieuwsbrief in de toekomst
digitaal ontvangen? Stuur dan een mail naar:
coordinator@hospicelansingerland.nl

Lieve Mens

Je lichaam vertelt zelf

Hoe intens je leefde

Ik heb je nauwelijks gekend

Hier ben ik

Ik ben er voor jou

Je ademt je zuurstofpomp

Het ritme zet aan tot denken

Hoe je leven moet zijn geweest

Ik waak aan je bed

Alleen ben je niet

Ik blijf ik zal blijven

Tot het laatste moment

Marijke R., vrijwilligster

Naam

Adres

Postcode / Woonplaats

Telefoon

E-mail

Rekeningnummer

Handtekening

Deze kaart kunt u in een gesloten enveloppe sturen naar:

**Stichting Vrienden van
Hospice Lansingerland**

Burgemeester Van Oostenweg 10-12
2661 HN Bergschenhoek

Wilt u ons ook steunen?

Hospice Lansingerland draait gedeeltelijk op subsidie van de overheid. Naast deze subsidie is het hospice financieel afhankelijk van vergoedingen door zorgverzekeraars, eigen bijdragen van de gasten, donaties, giften en sponsoring. Als u het hospice ook een warm hart toedraagt, kunt u ons financieel steunen door een bedrag over te maken op NL78 RABO 0156175053 t.n.v. Stichting Vrienden Hospice Lansingerland of makkelijker nog via onderstaande QR-code.

U kunt ons ook structureel steunen door Vriend te worden van het hospice of lid te worden van de Club van 100. Maak gebruik van de Vriendenkaart onderaan deze pagina!

Wilt u een donatie doen?
Dit kan snel en eenvoudig!

De Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland

Uw financiële bijdrage komt terecht bij de Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland. Zij zet zich in om geld en andere middelen in te zamelen voor het hospice. Onder meer door het werven van fondsen en donateurs, het organiseren van evenementen en het uitvoeren van pr-activiteiten. De Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland is een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dat is een belangrijke voorwaarde voor de aftrekbaarheid van uw giften en de vrijstelling van erfbelasting voor legaten.

Wilt u meer informatie over de verschillende mogelijkheden om het hospice te steunen? Stuur dan een mail naar vrienden@hospicelansingerland.nl. We nemen zo spoedig mogelijk contact met u op.

Vriendenkaart

Hierbij meld ik mij aan als:

☐ Vriend van Hospice Lansingerland <i>Tot wederopzegging machtig ik Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland tot een jaarlijkse afschrijving van € ..... (minimaal € 25).</i>	☐ Lid van de Club van 100 <i>Tot wederopzegging machtig ik Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland tot een jaarlijkse afschrijving van € 100.</i>
☐ Ik ontvang graag een door notariskantoor Nouwen Notarissen te Bergschenhoek verstrekt formulier voor periodieke schenkingen.	☐ Ik ontvang graag meer informatie over de diverse sponsorpakketten. Wilt u contact met mij opnemen?
☐ Ik wil een legaat opnemen in mijn testament. Notaris-kantoor Nouwen Notarissen mag contact met mij opnemen.	